

Andante.

796

Jag ha - de en vän i värl - den, jag myc - ket tänk - te på. Jag
Men hör du, skö - na flic - ka, du blomma ut - i nord, från

tänk - te att få e - ga den, men hur gick det än - då. Men
dig jag vill ej skil - jas allt up - på den - na jord. Jag

jag var allt - för fat - tig att den - na vän - nen få, där -
öns - kar ditt hjär - ta e - ga och så din hand där - till, sen

ö - ver får jag sör - ja och fäl - la mång - en tår.
skall jag tro - get föl - ja i gra - ven, när du vill.